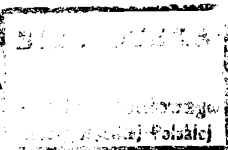

Warszawa, dnia 20 lutego 1953 r.

URZĄD PATENTOWY

E 04 h

12/12

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35086

Instytut Techniki Budowlanej

(Warszawa, Polska)

Kl. 37 b, 3/03

37 fi 15/30

Ciężkie słupy żelbetowe z poprzeczkami

Udzielono patentu z mocą od dnia 31 marca 1950 r.

Wynalazek dotyczy poprzeczek żelbetowych, nakładanych na ciężkie słupy żelbetowe po ich wykonaniu. Poprzeczki te wykonane fabrycznie, są zawieszane przegubowo na słupie i następnie podnoszone do pozycji poziomej, przy czym po zamocowaniu ich w tej pozycji za pomocą śrub, przegub zalewa się betonem.

Dotychczas poprzeczki ciężkich słupów żelbetowych były wykonywane razem ze słupem i stanowiły z nim jedną całość. Budowa poprzeczek większych słupów żelbetowych, zwłaszcza wykonywanych w pozycji stojącej, jest bardzo kosztowna i bardzo trudna ze względu na konieczność zastosowania skomplikowanego oszalowania drewnianego szczególnie dla poprzeczek bardzo obciążonych przy poziomym układzie przewodów. Wynalazek usuwa tę niedogodność, pozwalając na stosowanie poprzeczek żelbetowych nawet do słupów kratowych linii na bardzo wysokie napięcia, do których dotychczas można było stosować tylko poprzeczki stalowe, zużywające bardzo dużo materiału. Ponadto wynalazek pozwala na nakładanie poprzeczek żelbetowych, wykonanych fabrycznie na miejscu budowy linii.

Na rys. fig. 1 przedstawia widok z boku słupa żelbetowego z nałożoną poprzeczką żelbetową,

fig. 2 — widok z góry jednego ramienia poprzeczki żelbetowej i wreszcie fig. 3 i 4 przedstawiają widok z boku i z góry przegubu oraz sposób umocowania ramienia poprzeczki na przegubie.

Wewnętrzne końce ramion poprzeczki b są zaopatrzone w płaskowniki lub kątowniki 3, połączone przez spawanie z uzbrojeniem poprzeczki i wchodzące ściśle między płaskowniki lub kątowniki 2, umieszczone na przegubie c. W celu nałożenia poprzeczek na słup, na jego wierzchołku r zawieszają się krążek i za pomocą przełożonej przezeń liny stalowej podciąga się poprzeczkę tak wysoko, by jej koniec z wystającymi płaskownikami 3 znalazł się w punkcie c. Wystające końce płaskowników 3 wsuwa się między końce płaskowników 2, po czym wkłada się jeden sworzeń w środkowy otwór 4, zawieszając w ten sposób poprzeczkę na ścianie słupa w przegubie c. Następnie za pomocą przełożonej przez krążek r pomocniczej liny p podnosi się poprzeczkę do pozycji poziomej i zakłada śruby w otwory 4. Po zaciśnięciu śrub i wyregulowaniu cięgien 1, których liczba i przekrój zależy od ciężaru poprzeczki i podtrzymywanych przez nią izolatorów oraz przewodów przy czym cięgna 1 są zaopatrzone w naprężniki do

regulowania ich równomiernego obciążenia, owija się płaskowniki w przegubie α drutem i zalewa betonem. W celu lepszego wyregulowania cięgien 1 wskazane jest obciążenie poprzeczki w warunkach zbliżonych do normalnych, w jakich będzie się znajdować po zawieszeniu na niej przewodów.

Zastrzeżenie patentowe

Ciężkie słupy żelbetowe z poprzeczkami, znamienne tym, że ramiona (b) poprzeczek, wykonane

oddzielnie od słupa, posiadają na swych końcach płaskowniki lub kątowniki (3), połączone przez spawanie z uzbrojeniem poprzeczek, i są zawieszone na słupie po jego wykonaniu w przegubach c, zaopatrzonych w tym celu w płaskowniki lub kątowniki (2), w które wsuwa się płaskowniki (3), a po zawieszeniu przegubowym są podnoszone do pozycji poziomej i zamocowywane w tej pozycji za pomocą śrub, przegub zaś zalewa się zaprawą betonową.

Instytut Techniki Budowlanej

